

[Laurits Pedersen.]

gen Indtægt; man havde den Forstaaelse, at det Brugsforeningsfolkene gjorde; var ikke at lave Forretning, men at købe Varer i Fællesskab, saa at de kunde faa en Besparelse i deres Vareindkøb; der tilsigtedes absolut ingen Fortjeneste.

Nu tror jeg ogsaa nok, at den Beskatning til Staten, som blev gennemført for nogle faa Aar siden paa de samme Medlemmers Foranledning, har vist sig egentlig ingen Indtægt at give. Hvis man undersøger Provenuet af denne Beskatning, vil man se, at dette er dalende, fordi Brugsforeningerne anlægger en anden Kalkulationspolitik, idet de ingen Interesse har i en stor Fortjeneste, men kun har Interesse i at varetage deres Medlemmers Interesser, saa at disse køber billigst muligt. Jeg tror ikke, at man, fordi Det konservative Folkeparti for faa Aar siden fik gennemført denne Beskatning til Staten, som ikke paa nogen Maade af Andelsforeningerne er anerkendt som en rimelig Beskatning, logisk vil kunne overføre denne urimelige Beskatning til Staten ogsaa til den kommunale Beskatning. Det tror jeg ikke, man vil faa Held til, i alt Fald ikke under de Vilkaar, vi arbejder under her i Rigsdagen. Jeg giver den højtærede Indenrigsminister Ret i, at det kan man ikke, fordi det her drejer sig om et Spørgsmaal af principiel Karakter, som deler Befolkningen. Et saadant Spørgsmaal kan man ikke rejse for Tiden og særlig ikke under Behandlingen af en Lovgivning som den; her skal finde Sted, hvor man ret hurtigt vil gennemføre inden for et ganske snævert Omraade nye Skattefradragsbestemmelser med Hensyn til Børn. Det ærede Medlem benytter kun Anledningen til at rejse Spørgsmaalet. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil gøre Alvor af sin Trusel om at fremsætte Forslag i den paagældende Retning, for det er det ærede Medlem en alt for god Samarbejdspolitik til at gøre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Hverken det ærede Medlem eller Ministeren — og det er navnlig Ministeren, jeg maa henvende mig til — har, saa vidt jeg ved, gjort noget som helst Forsøg paa at faa gennemført noget paa det paagældende Omraade, saa den højtærede Minister kan altsaa ikke vide, om det vil være muligt. Jeg kender den højtærede Minister ret godt paa mange Omraader og

tror, at han har stor Evne til at samle, naar han vil. Men i det givne Tilfælde har den højtærede Minister, saa vidt jeg kan se, overhovedet ikke gjort noget Forsøg derpaa. Jeg henstiller til ham at gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen er en haardkogt Brugsforeningsmand, som det ikke er nemt at diskutere med. Han kan kun se Retfærdighed i det ene; han kan ikke se, at Brugsforeningerne fra det, jeg kunde fristes til at sige Smaaakravl, som de var for et halvt Hundrede Aar siden, da de næsten ingen økonomisk Betydning havde, er blevet noget ganske andet nu. At ville sammenligne Brugsforeningernes Tilstand dengang og deres Tilstand nu er helt urimeligt. Jeg maa holde paa, at selvfølgelig bør de beskattes.

Naar det ærede Medlem siger, at den paagældende Skat til Staten har givet meget lidt, og at Provenuet endda er dalende, er det meget muligt, han har Ret. Men naar det er saa lidt, kan det heller ikke genere, og saa kunde det ærede Medlem ogsaa vise den Venlighed at give os det lidt. Det synes jeg vilde være mere i Samarbejdets Aand end at sige: Vi vil overhovedet ikke give noget.

Formanden: Jeg henstiller til følgende Talere at bevæge sig lidt over i Retning af det, som Lovforslagene omfatter.

Boeck-Hansen: Der er nu to ærede Medlemmer af det høje Ting; der har paa-staaet, at en Brugsforeningsbeskatning vilde være ganske urimelig. Jeg forstaaer overhovedet ikke, hvorfor den skulde være urimelig. Er den mere urimelig end Aktieselskabsskat, som jo dog maa siges at være en Dobbeltbeskatning, idet baade Aktionærer og Selskab maa betale Skat af den samme Sum? Jeg kan slet ikke begribe det, og hvis de ærede Medlemmer tænker sig lidt om, tror jeg heller ikke, de selv kan begribe det.

Naar det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen oplyste, at Brugsforeningerne køber kun i Fællesskab og sælger og fordeler det købte, saa er det ganske galt. Nej, de køber ganske simpelt paa Spekulation, og saa averterer de om, at de har de og de Varer, og saa sælger de dem, og saa faar de Overskud paa nogle, og andre faar de Underskud paa, og bagefter fordeler de Middeloverskuddet. Saadan hænger det sammen.

Naar Det konservative Folkeparti ikke i 80erne gjorde Krav paa Brugsforeningsbeskatning, var det vel nok først og fremmest, fordi det ikke eksisterede dengang;